ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΕΛΛΑΣ-ΑΜΕΡΙΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ρώπην ὁ γερμανικὸς κίνδυνος κατὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, ὅπως εἶναι γνωστὴ καὶ ἡ κατὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Χίτλερ κατάστασις τῆς Εὐρώπης. Ἀπὸ τῆς ἀχανοῦς Ρωσσίας, τῶν Βαλκανίων, τῆς Μέσης Εὐρώπης, τῆς Γερμανίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Γαλλίας μέχρι καὶ τῆς Ἀγγλίας, σωροὶ ἐρειπίων καπνιζόντων ἐκάλυπτον τὴν γῆν, ἐρείπια ἀνθρώπινα περιπλανῶντο ἄνευ τροφῆς, ἄνευ στέγης, ἄνευ ἐνδυμάτων, ἄνευ ὑποδημάτων καὶ τὸ χειρότερον ἄνευ ψυχῆς, ἄνευ καρδίας καὶ ἄνευ ἐλπίδος. Ὑπὲρ τὰ ἐρείπια ταῦτα, τὰ ὑλικὰ καὶ τὰ ἀνθρώπινα, εἶχον ἀρχίσει νὰ περιΐπτανται γῦπες καὶ κόρακες, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιπίπτουν μετὰ βουλιμίας κατ' αὐτῶν καὶ νὰ προσθέτουν νέα ἐρείπια εἰς τὰ ἐκ τῆς πολεμικῆς λαίλαπος προελθόντα.

Κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμήν, καὶ πάλιν ἡ Ἀμερικὴ ὕψωσε τὸ ἀνάστημά της καὶ ἐσταμάτησε τὸν κατερχόμενον χείμαρρον, ὅστις ἠπείλει νὰ παρασύρῃ τὰ πάντα, δυηθούμενος ἀρκετὰ σοβαρῶς καὶ ἀπὸ τὸ γλοιῶδες καὶ ὀλισθηρὸν κοινωνικὸν ἔδαφος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου εἶχε καλλιεργηθῆ διὰ τῆς 5ης φάλαγγος τοῦ Κομμουνισμοῦ εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης. Ἐξαίρεσιν εἰς τὴν κατάπτωσιν ταύτην ἀπετέλεσεν ἡ Ἀγγλία, παρὰ τὴν ἀφάνταστον οἰκονομικὴν ζημίαν, ποὺ ἐκ τοῦ πολέμου ὑπέστη ἀλλὰ καὶ ἡ μικρὰ ἡμῶν χώρα, οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας πρῶτοι διηωθάνθησαν τοὺς καταχθονίους σκοποὺς τοῦ Κομμουνισμοῦ καὶ εἰς πεῖσμα ὅλου τοῦ κόσμου καὶ αὐτῶν τῶν μεγάλων Φίλων μας, κατεχομένων ἀπὸ τὴν ἔμμονον ἰδέαν τοῦ «Κατευνασμοῦ», ἐπρωτοστάτησαν εἰς ἕνα ἀγῶνα ἄνισον κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὁποίου ἐπολέμων μὲ τὸν ἕνα βραχίονα, διότι ὁ δεύτερος ἐκρατεῖτο ἀπὸ τοὺς ρηθέντας φίλους τοῦ «Κατευνασμοῦ».

Ἡ ἐξελιξις τοῦ Ἀτλαντικοῦ συμφώνου, τὸ Σχέδιον Μάρσαλ, τὰ γεγονότα τῆς Κορέας, τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἀποσκίρτησις τῆς Γιουγκοσλαβίας ἀπὸ τὸ Ρωσσικὸν Μπλόκ, εἶναι γεγονότα, πείθοντα πάντα εἰλικρινῆ συζητητήν, ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ὄχι μόνον δὲν σκέπτεται νὰ μετέλθῃ πολιτείαν κοσμοκρατορικήν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἓν μόνον πρᾶγμα προσπαθεῖ καὶ ποθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ: τὴν ἔγνοιαν ὅλων τῶν Ἐθνῶν καὶ ἀσφαλῶς ὁ τίτλος τοῦ ΟΗΕ δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν διαφαινομένην ἐπιθυμίαν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε πράξεών της. Τότε μόνον θὰ θεωρήσῃ ἱκανοποιητικὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν προσπαθειῶν της, ὅταν ἡ ἀνθρωπότης φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον νὰ δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ ὡς τίτλον τῆς Πολιτείας της τὸν τίτλον «Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Γῆς», ὁπότε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θὰ ἀποτελοῦν «Μίαν Ποίμνην» τῆς ὁποίας εἷς θὰ εἶναι ὁ Ποιμὴν ὁ ΘΕΟΣ, ὁ ὁποῖος, μέσῳ τοῦ πρωτοπλάστου ζεύγους, ἔδωσεν ἐντολὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ κατακυριεύσῃ τὴν Γῆν, ὄχι ὅμως καὶ, τοὺς συνανθρώπους του.

Δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ Ἀμερικὴ νὰ ὑποκρίνεται, διότι ἀπὸ τοῦ λίκνου της ἠσχολήθη μὲ τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας καὶ ὑπὸ τὰς ἡνωμένας πολιτείας της διαβιοῦν ἐπὶ ἴσοις ὅροις ὅλαι αἱ φυλαὶ τῆς Γῆς καὶ λευκαὶ καὶ ἔγχρωμοι, τὰ δὲ τέκνα της πίπτουν διὰ τὴν ἐλευθερίαν ὄχι μόνον τὴν ἰδικήν των ὄχι μόνον τῆς λεγομένης πολιτισμένης Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ τῆς θεωρουμένης ἀπολιτίστου Ἀσίας.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, χωρὶς νὰ θεωρηθῇ ὅτι παρασυρόμεθα ἀπὸ πνεῦμα τυφλοῦ πατριωτισμοῦ ἢ ἀπὸ φυλετικὸν ἐγωϊσμόν, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ προσθέσωμεν ὅτι αἱ ἀπὸ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου διαμορφούμεναι διεθνεῖς καταστάσεις μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, ἔχουν πλείστας ὁμοιότητας πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὸν σκοπὸν πρὸς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ τείνουν τὰ ἔθνη τὰ φιλοδοξοῦντα, ἀλλὰ καὶ δυνάμενα, νὰ ὑπάρξουν πρωτοπόρα καὶ νὰ ἡγηθοῦν διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ὅστις εἶναι ἡ δημιουργία ἑνὸς καλυτέρου κόσμου, σεβομένου τὸν «ἀνθρωπισμὸν» τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς αὐτονομίας τῶν ἐθνῶν καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου.

Ἡ προεκτεθεῖσα πολιτικὴ τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τοὺς δύο πολέμους καὶ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου μέχρι σήμερον ἐμπνέεται ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῶν ἀμφικτυονιῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, βάσις τῶν ὁποίων ἦτο ἡ ἐξασφάλισις μονίμου εἰρήνης μεταξὺ τῶν διαφόρων πόλεων καὶ ἡ ἀποφυγὴ ὠμοτήτων μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων. Κατὰ τὸ Πάριον Χρονικόν, ἡ ἵδρυσις τῆς πρώτης ἀμφικτυονίας ἀνάγεται εἰς τὸ ἔτος 1522 π. Χ. καὶ διὰ τοῦ «Καταστατικοῦ Χάρτου» της ἀνελάμβανον αἱ ἀμφικτυονίδες πόλεις τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ καταστρέψουν καμμίαν πόλιν ἐκ τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν ἀμφικτυονίαν, νὰ μὴ στερήσουν τὸ πόσιμον ὕδωρ ἀπὸ πόλιν τινὰ καὶ ἐὰν κανεὶς παραβῇ ταῦτα, νὰ θεωρῆται ἐχθρὸς ὅλων τῶν πόλεων καὶ ὅστις συλήσῃ τὰ θεῖα ἢ σκεφθῇ ἢ θελήσῃ νὰ πράξῃ τι ἐναντίον τῶν ἱερῶν, νὰ τιμωρῆται διὰ παντὸς τρόπου: «τιμωρήσειν καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει».

Ἡ Ἑλλὰς ἐτάχθη ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας νὰ γεννήσῃ τὸν Πολιτισμὸν ἐκεῖνον καὶ νὰ γαλουχήσῃ καὶ ἀνδρώσῃ τὸν Χριστιανισμόν. Ἡ Ἀμερικὴ προώρισται, κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἐνδείξεις, νὰ σώσῃ τοὺς δύο τούτους τηλαυγεῖς φάρους, ἀνθρώπινον τὸν ἕνα, θεῖον τὸν ἄλλον, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἔπλεεν εἰς σκότος βαθὺ πνευματικὸν καὶ θὰ εὑρίκετο εἰς κτηνώδη κατάστασιν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ —

"Ο ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ,,

Μὲ πλουσίαν ὕλην καὶ ἐμφάνισιν ἀρτιωτάτην ἐκυκλοφόρησεν ὁ «Τραπεζιτικὸς Κόσμος» περιοδικὸν τῶν Τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων. Μεταξὺ τῶν περιεχομένων του σημειώνομεν, δηλώσεις τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Γ. Ματζαβίνου περὶ τοῦ προγράμματος τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὸ νέον ἔτος, συνέντευξιν μετὰ τοῦ Ο. Κ. Ἐμμ. Τσουδεροῦ διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Τραπεζιτικοῦ μας συστήματος, ἐτησίαν ἀνασκόπησιν τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, ἄρθρον τοῦ κ. Γ. Ἐξαρχοπούλου περὶ τῆς ὀνομαστικοποιήσεως τῶν μετοχῶν, φιλολογικὲς ἀναμνήσεις τοῦ κ. Ἠλία Βενέζη, ἄρθρον τοῦ κ. Ἀλεξ. Στάθη ἐπὶ τῆς Τραπεζιτικῆς λογιστικῆς, Τραπεζιτικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν τοῦ κ. Κοσμᾶ Λίβα, αἰσθηματικὸ διήγημα τῆς δίδος Μίνας Σημηριώτη, τραπεζιτικὸ σκέτς τοῦ κ. Τάκη Μπακοπούλου, ἄρθρον ἐπὶ τῶν μισθολογικῶν διεκδικήσεων τῶν Τραπεζιτικῶν τοῦ κ. Ἐλευθ. Στούμπου, πνευματικὴ κίνησις τοῦ 1950 τοῦ κ. Χρ. Ἀγγελομάτη, συνεργασίαν τῶν κ.κ. Πετισούνα, Λ. Μίχα, Κ. Πολίτη κ.ἄ, ἱστορικὰ σημειώματα, Τραπεζιτικὰ νέα κ.ἄ.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ 7.500 ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙ' ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Παρέχομεν δωρεὰν πᾶσαν πληροφορίαν προφορικῶς καὶ δι' ἀλληλογραφίας, σχετικῶς μὲ τὸν νόμον περὶ εἰσόδου εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας 7.500 Ἑλλήνων συμμοριοπλήκτων ἢ συνεπείᾳ πολεμικῶν γεγονότων παθόντων. Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐν γένει διεκπεραίωσιν τῶν διατυπώσεων ἐκδόσεως διαβατηρίων καὶ ἐξασφάλισιν θέσεων δι' ὅλων τῶν ὑπερωκεανείων.

Ἀποτανθῆτε εἰς τὸ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ "Ο ΦΑΡΟΣ,,

ΑΘΗΝΑΙ: Σταδίου 55 Τηλ. 28—902 29—156

ΠΑΤΡΑΙ: Σ. Χ. ΡΩΜΑΝΟΣ Ἀγ. Ἀνδρέου 40 Τηλ. 33—90

● ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ●

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

Ψῦχος δριμὺ ἐπικρατεῖ τὰς τελευταίας ἡμέρας.

—Καὶ εἰς τὰ ὀρεινὰ σημειοῦται πτῶσις καὶ νέων χιόνων.

—Συντελούσης καὶ τῆς ἐλαφρᾶς γριππούλας, τὸ κρῦο ἠνάγκασεν ὅλους καὶ ὅλας νὰ παλτοφορεθοῦν.

—Ὀλίγοι εἶναι ἀκόμη οἱ γενναῖοι ποὺ κυκλοφοροῦν χωρὶς χειμερινὴν πανοπλίαν.

—Εὐτυχῶς, ἡ ἐπιδημικὴ γρίπη ποὺ μαστίζει τὰς εὐρωπαϊκὰ χώρας, δὲν μᾶς ἐπεσκέφθη μέχρι στιγμῆς.

—Τὰ σημειούμενα περιστατικὰ εἶναι τὰ συνήθη τοῦ χειμῶνος καὶ μορφῆς ἐλαφρᾶς.

—Ὁ δημοσυντήρητος, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, τάφος τοῦ ἀειμνήστου Δημάρχου Πατρέων Δ. Βότση, εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον, δεικνύει σημεῖα ἐγκαταλείψεως.

—Μέρος τοῦ ψηφιδωτοῦ ἔχει ἀπακολληθῆ.

—Ἐπίσης τμῆμα τοῦ κιγλιδώματος ἔχει θραυσθῆ.

—Ἂς ληφθῇ καὶ διὰ τὸν τάφον τοῦ Βότση μέριμνα ἀνάλογος μὲ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἐπιδεικνύεται διὰ τὴν προτομὴν αὐτοῦ.

—Τὴν προτομήν, ἡ θέσις τῆς ὁποίας ἐπιμένομεν νὰ φρονοῦμεν ὅτι δὲν εἶναι εἰς τὴν πλατεῖαν Β. Κωνσταντίνου.

—Εἰς κάποιο ἄλλο μέρος, ἴσως εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Δημαρχιακοῦ Μεγάρου, θὰ ἔπρεπε νὰ μεταφερθῇ ἡ προτομὴ τοῦ καλοῦ Δημάρχου.

—Ἐκεῖνος ὁ ἀπαίσιος τὴν θέαν ὑδροσωλὴν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ καταστρώματος τῆς πλατείας Γεωργίου Α', καιρὸς εἶναι νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν θέσιν του.

—Προσβάλλει κάθε ἰδέαν περὶ τουρισμοῦ καὶ νοικοκυροσύνης.

—Ἂς στηθῇ εἰς ἕνα ἀπόκεντρον δρόμον ἢ κάποιαν μικρὰν πλατεῖαν.

—Πάντως, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν κεντρικωτέραν πλατεῖαν, δέκα βήματα ἀπέναντι ἀπὸ τὴν εἴσοδον τοῦ Δημοτ. Θεάτρου.

—Ὁ συμπολίτης ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἐπ. Θωμόπουλος θὰ ἐκθέσῃ τὸν προσεχῆ Μάρτιον εἰς τὴν πρωτεύουσαν τὴν τελευταίαν του ἐργασίαν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν φύσιν.

—Ἡ ἔκθεσίς του ζωγραφικῆς θὰ φέρῃ τὸν χαρακτηριστικὸν τίτλον: «Τὸ ἑλληνικὸν ὕπαιθρον».

—Θὰ περιλαμβάνῃ δὲ ἐν συνόλῳ 125 πίνακας, ἐν τῶν ὁποίων οἱ 20 θὰ εἶναι πολὺ μεγάλοι.

—«Ἡ ἔκθεσίς μου αὐτὴ—ἐδήλωσεν εἰς σχετικὴν συνομιλίαν του μετὰ δημοσιογράφων ὁ κ. Θωμόπουλος—πιθανὸν νὰ εἶνε ἡ τελευταία μου. Πάντως μιὰ ἀπὸ τὶς τελευταῖες μου. Δυστυχῶς, βαδίζουμε μοιραίως πρὸς τὸ τέλος.

—Γι' αὐτὸ—κατέληξε μετριοφρόνως—θὰ παρακαλέσω νὰ μοῦ συγχωρηθοῦν τὰ λάθη, ὅσα ὑπάρχουν, διότι πλέον.... εἶνε ἀδύνατον νὰ διορθωθοῦν».

—Ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας λειτουργεῖ εἰς τὴν πρωτεύουσαν συνεργεῖον, μὲ ἀποστολὴν τὴν διόρθωσιν τῶν ἀνορθογράφων καὶ ἀντιαισθητικῶν ἐπιγραφῶν εἰς τὰ καταστήματα κλπ.

—Δὲν φρονοῦν οἱ ἁρμόδιοι ὅτι ἓν τοιοῦτον συνεργεῖον θὰ εἶχε, μὲ τὰς ὑποδείξεις του, πολλὰ κακῶς κείμενα νὰ διορθώσῃ καὶ εἰς τὴν πόλιν μας;

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Διανυκτερεύοντα

Ἀθανασόπουλος Ἀλεξ. Ἀλ. Ὑψηλάντου 156. Δαδιώτης Βασίλ. Ἀγ. Νικολάου 11.

Συνταγαὶ τοῦ Ι.Κ.Α.

Παπαϊωάννου Ἀνδρ. Μαιζῶνος 32, Παπαχρήστου Ἰω. Τσωρτσιλ 258, Βαγενᾶς Κων. Μαιζῶνος 90, Τριανταφυλλόπουλος Χρ. Γερμανοῦ 146.

Ἰατροὶ τοῦ Ι.Κ.Α εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις καὶ ἐν ὥρᾳ νυκτὸς

1) Φλέκας Ἄγγελος Γερμανοῦ 46. 2) Κατσαρὸς Ἰωάννης Πατρέως 19,3) Ζαχαρόπουλος Μιλτ. Βουλγάρεως 20. 4) Μαλιώρης Νικόλαος Πατρέως 56, τηλέφωνον 29.22, 5) Κ. Γιαννακόπουλος ὁδὸς Θωμᾶ Παλαιολόγου 8.

Σημ: Οἱ λαμβάνοντες ἀνάγκην ἰατροῦ ἐν ὥρᾳ νυκτὸς δέον ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸν τοιοῦτον τοῦ τομέως των.

Δρώματα Γαλλικά
Παυλοπούλου
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 248

Ἐθνικὴ καὶ Παιδαγωγικὴ Λογοτεχνία

ΤΑ ΗΡΩΪΚΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ, ΔΙΓΕΝΗΣ ΦΙΛΙΑΔΗΣ,

Κριτικὸν σημείωμα τῆς καθηγητρίας κυρίας ΞΑΝΘΙΠΠΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μία πλειὰς ἀπὸ ἁπλὲς καὶ ἀγνὲς ὑπάρξεις, μὲ τὸ φωτοστέφανο τοῦ μαρτυρίου γύρω ἀπὸ τὴν μορφή τους καὶ μὲ τὴν ἀπέριττη λάμψι ποὺ ἀκτιβολεῖ στὰ ἐξαγνισμένα πρόσωπά τους ἡ αὐθεντικὴ ἑλληνικὴ ψυχή, κινοῦνται μὲ ἄνεσι καὶ φυσικότητα εἰς τὰς σελίδας τῶν δύο τελευταίων βιβλίων τοῦ λογοτέχνου Θεοδώρου Μακροπούλου, μὲ τὸν τίτλο τὸ πρῶτο «Ἡρωϊκὰ Ἑλληνόπουλα» καὶ τὸ δεύτερο «Διγενῆς Φιλιάδης».

Εἰς τὸ σύνολό τους αἱ μορφαὶ αὐταί, εἶνσι μία συνεχὴς ὑπόμνησις τοῦ πόνου καὶ τῆς θυσίας τῆς φυλῆς μας καὶ συνθέτουν τὸ ὑπόβαθρο τῆς μοίρας μας καὶ τὸ δραματικὸ μεγαλεῖο τῆς αἰωνίας πατρίδος μας.

Δίχως εὐτελῆ καπηλεία τῶν ἱερῶν μας συμβόλων, χωρὶς μεγαλοστόμους πατριδολατρικοὺς παφλασμοὺς καὶ ρηχὴ ρητορεία, μακρυὰ ἀπὸ τὴν στενὴ ἱστοριολογία, μὲ μόνη τὴ πηγαία καὶ αὐτοδύναμη ἁπλότητα τοῦ «λόγου», κατορθώνει ὁ συγγραφὲς νὰ συγκλονίσῃ τὴν ψυχική μας μακαριότητα καὶ νὰ φέρῃ στὴν ἐπιφάνειά της, στὸ προσκήνιο τῆς ἀμέσου συνειδήσεως, τὴς μόνιμες καὶ ἀπαρασάλευτες ἀξίες, τῆς λανθάνουσες δυνάμεις τῆς φυλετικῆς μας ζωῆς.

Μεγάλο τὸ δίδαγμα ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὰς σελίδας τῶν νέων βιβλίων, στοὺς σημερινοὺς καιροὺς ποὺ ἡ ψυχή μας διασπασμένη, ἀνήμπορη, διαπορουμένη μπροστὰ στὴ ροϊκότητα τῶν κοινωνικῶν φαινομένων, διψᾷ τὴν κατάφασι, ἀνοζητεῖ τὴν ἀνανέωσι τῆς πίστεως.

Καὶ ὁ «λόγος» τῶν βιβλίων ἔρχεται ὄχι μὲ τὴν ἠθικοπλαστικὴ διδαχή, ὄχι μὲ τὴν πειστικὴ δικανικότητα, οὔτε μὲ τὴ διαλεκτικὴ ἀκροβασία νὰ μᾶς λυτρώσῃ, ἀλλὰ μὲ τὴ μαγεία του, μὲ τὴν ὑποβολή του, μὲ τὴν μύησί του μὲ τὴν ἄμεση ἐσωτερική ἐπαφή. Λόγος ἁπλὸς καὶ πεντακάθαρος γιὰ τοὺ μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους ποὺ ξεχείλισε ἀπὸ μιὰ μεγάλη καρδιά, ἀπὸ μιὰ βρυσομάννα πλουσίας ἀνθρωπιᾶς. Λόγος μεγάλος ἰδιαίτατα γιὰ τὴ βασανισμένη νεολαία μας, ποὺ παραδέρνει στὰ σκοτάδια τῆς ἀνελέητης νύκτας τῶν ἡμερῶν μας.

Ὁ συγγραφεύς, παιδαγωγὸς ὁ ἴδιος, ἔχει ἀναλώσει περισσότερες ἀπὸ δυὸ δεκαετίες σὲ στενὴ ἐπαφὴ μαζί της, Τὴν ἀγάπησεν ἄδολα καὶ τὴν θέρμανε μὲ τὸν προφορικό του λόγο. Ταυτοχρόνως τὴ μελέτησε, τὴ σπούδασε, τὴ βυθομέτρησε κι' ἀνεκάλυψε στὸ βάθος της ὅλο τὸ πλούσιο κοίτασμα τῶν ἀξιῶν της, τὴν ἄπεφθη ἀρετή της. Πίστεψε σ' αὐτὸ ποὺ μπορεῖ νὰ καταστήσῃ ἔργο ἡ ἐνδύναμη ὕπαρξι αὐτῆς τῆς ἀρετῆς, ὅταν παραλληλίσῃ τὴν πορεία της μὲ τὴν ἐθνική ἰδέα, ὅπως τὸ θέλησε ὁ μεγάλος μας Σολωμός. Ὅταν δηλαδὴ καταχωρήσῃ ἡ νεολαία μας τὸ βιῶμά της μέσα σὲ κλειστὸ ὁπορκτικὸ χῶρο ζωῆς. Μ' ἄλλα λόγια στὸ τυπικὸ καὶ χρονικὸ ἐκεῖνο σύνολο ποὺ δημιουργεῖ ἐνιαῖο καὶ αὐθύπαρκτο ἱστορικὸ βίο, ἀλλὰ παράλληλα συγκεκριμένη ἀντίληψι εὐθύνης γιὰ τοὺς φορεῖς του καὶ καταξίωσι τῆς ἀτομικῆς πράξεως.

Ὁ Μεσολογγίτης συγγραφεὺς τῶν δυὸ αὐτῶν βιβλίων, ἔχει βαθεῖα συνείδησι τῆς προσωπικῆς του προυσίας. Πέρα ἀπὸ τὴν ἑδραία ἄλλωστε κλασσικὴ μόρφωσι τοῦ φιλολόγου, τὴν εὐρυμάθεια τοῦ συστηματικοῦ μελετητοῦ, τὴν πλούσια παιδαγωγικὴ πεῖρα καὶ τὴν πολύπλευρη γλωσσομάθεια, διαθέτει ἕνα ἀείμνηστο ἀγαθό: τὴν ἀλέκιαστη ψυχή, τὸ ἄσπιλο ἤθος, ποὺ τὸν συνδέει ἀναπότρεπτα μὲ τὴν ἀγωνιστικὴ ποιότητα τῆς ἐποχῆς του. Εἶναι ὁ ἴδιος μιὰ παραλλαγὴ τῶν ἁπλῶν ἡρώων του. Οἱ τελευταῖες σελίδες του εἶναι μιὰ διάχυτη προβολὴ τῆς προσωπικότητός του. Μαχητὴς ἀκάματος μὲ τὴ διακριτικὴ σεμνότητα τοῦ «ἀφανοῦς στρατιώτου» μακρυὰ ἀπὸ τὸν ἀγοραῖο θόρυβο καὶ τὶς τυμπανοκρουσίες, προσφέρεται ἁπλὸς καὶ ταπεινὸς οἰκοδόμος στὸ βωμὸ τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Μεσολόγγι στὸ πρόσωπό του συνεχίζει τὴν ἱστορική του πορεία, ἀνανεώνει τὴν παράδοσί του, ἀποκαλύπτει καὶ προσφέρει μιὰ πτυχὴ τῆς αἰωνιότητός του.

ΞΑΝΘΙΠΠΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ ΕΙΣ ΣΧΟΛΗΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Χθὲς τὴν 3ην μ. μ. ὁ παρεπιδημῶν εἰς τὴν πόλιν μας, ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, διακεκριμένος Ἕλλην ραψῳδὸς κ. Ταβουλάρης, μετέβη εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαξιωματικῶν ἔνθα ἀπήγγειλεν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου τῆς Σχολῆς ἀποσπάσματα παραφράσεως ἐκ τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Τὴν ἀπαγγελίαν παρηκολούθησαν ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς, ἐτίμησε δὲ ταύτην καὶ προσωπικῶς ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς, Ταξίαρχος κ. Βλάχος. Ὁ κ. Ταξίαρχος, προλογίσας, ἀνέπτυξε πρὸς τοὺς παρισταμένους τοὺς ὑψηλοὺς σκοποὺς τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος.

Εἶτα ὁ κ. Βλάχος, μὲ τὴν διακρίνουσαν τοῦτον γλαφυρότητα λόγου, ὡμίλησε περὶ τῆς ἐκπολιτιστικῆς σημασίας τοῦ ἀθανάτου ἔπους τοῦ Ὁμήρου, παρουσιάσας εἰς τοὺς παρισταμένους καὶ τὸν κ. Ταβουλάρην.

Τὸ τέλος τῆς ἀπαγγελίας τοῦ κ. Ταβουλάρη ἐκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαὶ τῶν παρισταμένων, ὑπὲρ τῆς Α.Μ. ἱδρυτοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος.

Ἐφαρμογὴ τελειοτάτη
Ὑλικὰ «ἄλφα»
Μὲ τὰς πλέον καλλιτέρας τιμὰς ἀναλαμβάνομεν τὴν ἱκανοποίησιν καὶ τοῦ πλέον δυστρόπου πελάτου.
ΡΑΦΕΙΟΝ
ΘΕΟΔ. ΡΑΠΤΗ
ΓΕΡΜΑΝΟΥ 28

ΠΙΝΕΤΕ ΟΥΖΟ—
ΔΗΜ. ΜΑΡΛΑΦΕΚΑ

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ-ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ μέγα μέρος ἡ τύχη τοῦ ἐφετεινοῦ Κυπέλλου Ἑλλάδος, θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὸν μὲ ἀγωνίαν ἀναμενόμενον ἀπὸ τοὺς φιλάθλους ἐπαναληπτικὸν ἀγῶνα Ὀλυμπιακοῦ Πειραιῶς—Πανιωνίου.

—Ἡ Ἀούστρια ἐγνώρισεν ὅτι, λόγῳ τραυματισμοῦ πολλῶν παικτῶν της, κατὰ τοὺς ἀγῶνας της εἰς Τουρκίαν, ἀδυνατεῖ νὰ ἐπανέλθῃ δι' ἄλλους ἀγῶνας εἰς Ἑλλάδα.

—Ὁ Πανιώνιος, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ΕΠΣΑ διαπραγματεύεται τὴν μετάκλησιν εἰς Ἀθήνας τῆς ἰσχυρᾶς Ἱσπανικῆς ὁμάδος «Βαρκελώνη».

—Ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ Ἐθνικὴ πυγμαχικὴ ὁμὰς μετάσχῃ τῶν Μεσογειακῶν ἀγώνων, οἱ ὁποῖοι θὰ τελεσθοῦν εἰς Αἴγυπτον τὸν Ὀκτώβριον.

ΣΤΟ ΕΝ ΑΓΡΙΝΙΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΑΝΑΓ. ΧΑΛΙΑΝΔΡΟΥ
ΣΤΟΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ 22
Συντάσσονται ἀμέσως παντὸς εἴδους αἰτήσεις καὶ γενικῶς δικαιολογητικὰ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων ὡς καὶ ἀμάχου πληθυσμοῦ βάσει τοῦ τελευταίου Νόμου. Ἐπίσης παντὸς εἴδους ἀντίγραφα γραφομηχανῆς.
ΤΑΧΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ

ΖΑΧΑΡΗ ΑΧΝΗ
Κ. Φουντᾶ
Ρ. ΦΕΡΡΑΙΟΥ 106

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

(Μῆκος κύματος 198,5 μ. ἢ 1511 χιλιόκυκλοι)

ΤΕΤΑΡΤΗ 23 Ἰανουαρίου

12.30 Ἔναρξις. Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν.
12.55 Μουσικὸν διάλειμμα.
13.00 Δελτίον εἰδήσεων (ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν).
13.10 Κάτι γιὰ τὸν καθένα
13.30 Γιὰ τοὺς στρατιῶτες μας
14.00 Ἕνα τέταρτο σὲ ρυθμοὺς τριῶν τετάρτων
14.15 Εἰδήσεις (ἀναμετάδοσις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐκ τοῦ Μπὶ—Μπὶ—Σί.
14.30 Τέλος τῆς μεσημβρινῆς ἐκπομπῆς.

Ἑσπερινὴ ἐκπομπή

19.00 Ἔναρξις. Δίσκοι πουμᾶς ζήτησαν οἱ ἀκροαταί μας
19,30 Ἡ ὥρα τοῦ Ἀγρότου.
19.45 Ἐλαφρὲς ὀρχῆστρες
20.00 Δελτίον τοπικῶν εἰδήσεων.
20.10 Εἰσαγωγές
20.30 Τὸ Ἀμερικανικὸ ἡμίωρο
21.00 Ραδιοφωνικαὶ διαφημίσεις
21.05 Ἑλληνικὰ χορευτικὰ τραγούδια
21.30 Γιὰ νὰ γνωρίσουμε τὸν κόσμο
21.45 Ἀποσπάσματα ἀπὸ ὀπερέττες
22.00 Δίσκοι μὲ τὸν Κορτώ
22.15 Δελτίον εἰδήσεων (Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν).
22.30 Ἐπιλογὴ ἀπὸ φὸξ καὶ ταγκὸ
22.45 Παληοὶ χοροὶ
23.00 Ἐθνικὸς Ὕμνος. Τέλος ἐκπομπῆς.

ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

07.00 Ἔναρξις-Πρωϊνὴ μουσική
07.10 Πρωϊνὴ Γυμναστική
07.20 Δελτίον εἰδήσεων
07.40 Ραδιοφωνικαὶ διαφημίσεις
07.45 Μιὰ ματιὰ στ